

Glasiló Prekmurskih Slovincov.
Cena na leto 20 K, če jih več
vkúp hodi na eden naslov, če
samo edne 30 K. Urednik i izda-
jatelj Klekl Jožef vp. pleb. Čren-
sovci Prekmurje.

NOVINE

Rokopisi se pošiljajo na g. ured-
nika naslov i se ne povrneje.
Oglasi (inserati) se sprejmejo v
g. Balkanji Ernesta tiskarni v D.
Lendavi. Cena za eden kvadratni
centimeter 1.50 fil. za ednok, za
večkrat popúst.

Naročijo se Novine jedino pri „Opravništvu Novin v Črensovcih, Prekmurje“.

Samo na té naslov se sme poslati tudi naročnina.

Trgovcom v Prekmurji.

Namen toga članka je ne, da bi samo piknjico vplivali na koga političko prepričanje. To si naj ma vsaki vu pravičnosti. Odpreti ščemo mi v njem samo edno pitanje i je rešiti nagodno. V Prekmurji smo meli že prle tudi kollege trgovcé, buntaše, bautoše z drugih krajov, potom pa, ka je to dco Jugoslavije, jih mamó še več. Odkrito povemo, ka nas veseli, da so prišli med nas slovenski trgovci. Če so madjari smeli med nami živeti, tem bole smejo bratje naši edne krvi, ednoga maternoga slovenskoga jezika.

Od toga ne je tú guč. Niti od toga neščemo zdaj gučati, šteri je vleko dozday vekši falat mesa z našega človeka po dobičkaj, jeli stari ali novi trgovec nedomačin. Mi bomo gučali tú zdaj od nekaj političko-verskoga dugovanja.

Prekmurci smo ljudje, ki verjemo, ka smo ne kúp mesa za mesara, ali za drugo potrebčino, nego mamó v tom teli dūha. Te dūh je pa stvarjenje, je rojeno dete ednoga največšega i najsvetejšega dūha: — za Boga toga zovemo. Tomi Bogi kak svojemi oči služimo v teli i dūši, ar oboje od njega mamó, to je spunjavamo dužnosti svoje vere, smo katoličanci, evangeličanci ali izraelitje. Po tom se mi ločimo od nejme stvari, štera verskih dužnosti nema.

In naše versko osvedočenje, ar je pravica to, je tak globoko vu nas, ka je nikša sila iztrebiti ne more: preganjanje tudi ne, smrt tudi ne. I ravno zato za največšega svojega špotlivca i

zaničevavca držimo i moremo držati, če stoj od nas žive, po nas se bogati, zida si palače, spravlja na kúpe akcije, vere se pa norčari. Tei so naši največši sramotilci. Mi idemo v cerkev slúžit Bogi i zadostit svojoj dūševnoj potrebi, neveren trgovec pa v tom časi vabi od cerkvi vkraj ljudi, posebno mladino i je vči z tem, da postanejo mlačni vu veri i na druge pestvije, štere so s tem djanjom vu zvezi.

To je edno sramotenje. To drugo stoji v tom, ka nešteri trgovci — i tú skoro izključno od tistih moremo gučati, štere je veter z preka k nam prineso, — to drugo sramotenje stoji v tom, da tei gospodje širijo liste proti krščanske, so te že tei političnoga ali nepolitičnoga značaja. Tú se nam samo zdaj vrine pitanje: kakša dūša prebiva v teh ljúdeh, ki živejo od krščansko misléčega ljudstva, pa li toga versko osvedočenje žalijo, blatiijo, proti njihovim krščanskim listom delajo, nekrščanske pa na v-e mogoče načine razširjajo? Kakša dūša je v teh ljúdeh? Iz žepa sirote vzeti vó z dobičkom lepim zadnji filer i te za to dobroto, ka je trgovci dala ta toga na kavo, vino i mastno pečenko, sama de pa mogla biti zadovoljna z kropnov neslanov župicov — pravimo za to dobroto te to siroto ešče dobro zbrsati vu njenoj verskoj pobožnosti po širjenje nekrščanskih protiverskih listov, je malo več kak nepoštena nesramnost.

Gda sta se ustanávljala trgovski gremiji obrtna zadruga, smo mi po veri živoči prekmurski

trgovci i obrtniki taki na prvi hip čúli javno te reči od ednoga prečnoga trgovca: *zato se združujemo zdaj, ka Vam ne de trbelo iti k popi več.* Mi smo te odgovorili, gda smo si med seboj gučali, če popov ne bi bilo, bi nas že davno vse vzelo. Te prvi nastop prečnih trgovcov nam posvedoči, ka je njihov namen bar nešterih ljudstvo nahujšiti na dūhovnike, tem vzeti ugled i ljudstvo pripelati v protiverski tabor, naj postane mlačno vu veri. Gda se to zgodi, de zrelo za protiversko stranko, kakšté se tá imenúje, glasúvalo de na njo, svojo deco pa da vpisati v sokolsko društvo, štero tak ma Boga v svojem programi, kak so ga meli boljševiki.

Ka sledi iz vsega toga? Dvoje. Ali henjajo gor trgovci z širjenjom protiverskih političnih i drugih listov i do poštuvali vero ne samo pri drugih, nego tudi pri sebi, to je do spunjávali njene predpise, ali pa do dale šli naprej po začetoj poti. Če se to prvo zgodi, je rešena pa povoljno, dobro ta reč. Če to drugo, nam vervájočim trgovcom drugo ne trebe, kak se združiti v edno društvo, cene si pomogočnosti z ednačiti, znižati i te naznaniti našim kúpcom i vsaki k svojemi krščansko misléčemi trgovci.

Prekmurski trgovci.

Spravišče slovenske ljudske stranke ali kmečke zveze v Bogojini.

Sept. 4. je bio te shod obdržani po božoj službi. Vdeležila se ga je velika vnožina naroda iz domače, črensovske, beltinske, tórijanske, dobrovničke, bedeničke i martjanske fare.

Shod so meli naš narodni poslanec Klekl Jožef. V svojem govoru, šteromi so vsi glasno, navdušeno pritrdjavali, so izvodili té misli: Srčna hvala za tisto zavüpanje, štero ste mi lani nov. 28. pokazali. Ta fara je edna izmed tistimi, štera je najviše držala nevtepeno zastavo naše krščanske stranke. Vi ste skoro brez izjeme samo v kišto krščanke stranke metali svoje kruglice. — Mi ščemo to novo državo, ščemo njeni verni sinovje biti. I vi ste takši. Vaše slovenske organizacije, vaša društva kažejo, da ste goreči za novo domovino, štero vam je Bog dao. Le na prej na toj poti. Ki količkaj pozna zgodovino, posebno zgodovino izraelsko i drugih narodov iz sv. pisma, pri zna, da meje dela Bog. On kaštiga en narod, drugoga pa poplača, zato spreminjava meje. Dužnost i velika naloga nam je, da v teh novih mejah delamo vsi tak, ka de srečna naša Jugoslavija, zadovoljni vsi njeni podaniki. A vse to je odvisno od toga, kakša politika se süče v orsagi. Politiko dela vsaki človek, ti žena pri kravi, ka de ti dobro došla, ti možki pri njivi, ka de ti bogato rodila. Čedno ravnanje je politika. Ali politika, od štere vam jaz ščem gučati, predstopi prag štale i mejo njive. Ta se vrti okoli celoga orsaga. Od orsackoga ravnanja vam ščem par reči povedati.

Dnesden, pač že vnoga desetletja je politika v dva tabora deljena: v krščanskoga i nekrščanskoga. Krščanska politika se naslanja na krščanska načela i ide za tem ka *Kristušova pravica zmaga povsod*. Nekrščanska politika se naslanja na sebična načela i dela za to, *naj se Kristušovej pravici vzeme kem veka moč*. Naj se zovejo té protikrščanske politike pristaši: Samostojni kmetje, ali demokratje (liberalci) ali socialni demokratje ali komunisti, narodni socialisti ali kakšte nači, je vseedno. Oni so vsi v ednom tabori. Med sebov se kaj ločijo ali proti Kristušovim načelam so vsi edni. To nam jasno pokaže življenje vseh parlamentov v Europi, najbolje pa naš letošnji beogradski parlament, gde so té stranke vse v ednom tabori bile, gda se je delala ustava proti slobodi Kristušovoga navuka v šoli i proti slobodi njegove cerkvi. Kovran pač kovrani oči nikdar ne zrova.

Če bi vlada bila iz nebeskih angelov sestavljena, ne bi trbela krščanske politike, ar oni bi po krščanskem ravnali. Ar pa vlada stoji iz ljudih, ki so na vladi ne načiši kak v zasebnom življenji doma, je potrebna krščanska stranka, da brani Kristušove pravice proti vladi, štera ne stoji na fundamenti Kristušove pravičnosti. I té fundament je: *Ka sebi želeš včini i drugomi i ka sebi ne želeš, ne dopüsti ka bi se dogodilo bližnjem*. To je fundament Kristušove pravice, šteroga

se drži krščanska politika i šteroga ne priznavajo nekrščanske stranke. One gledajo samo na poštenje sveta, ne pa na bože oko. Štero pa dale sega, vsi znamo, posebno gda den za dnevom čtemo eden tü znori državo, drugi tam.

V srednjem veki, kda so poprek vse vlade bile prepojene z krščanskim dühom, ne bilo potrebno posebno stranko vstanavljati za obrambo Kristušovih pravic. A zdaj v novom i najnovjšem stoletji je neobhodno potrebna krščanska stranka za vsakoga, je katoličanec ali evangeličanec, ki verje v Kristuša. Toga so te nej napadali, ne ga zato trbela braniti. Zdaj ga pa napadajo, tam ga moremo zagovarjati. Gda ste v strelnih jarkah bili, ste proti sovražniki strelali, ki vas je napadao. Če bi v drugi kraj, bi vas hitro premagao. Ki šče zato, da de se po Kristušovih jedino istinskih načeli delila pravica siroti tak kak bogatci v ravnanji orsaga, more Kristuša zagovoriti tam, gde se napada, če v cerkvi, tü, če v javnom življenji, tü, če v šoli, — tü i če v politiki, te v politiki. Kristuš je eden i gde koli se napadne, je ednaka nevarnost za pravično ravnanje i gde koli i što koli ga brani, je edna ista dobrota za celo državo i edna ista čast za branitela, zovemo te že toga dühovnika, ali politika, učitelja ali kmeta, izobraženoga ali ne vučenoga.

Celi svet je v nemiri i se vtaplja v nezadovoljnosti, to je kak se pravi, ne se še rešilo socialno pitanje. Kapital, to je veliki penez vlada svet, siromak pa ječi pod njegovim vladanjem i toči skuzé. Što reši socialno pitanje, reši svet. Mi znamo, da je samo Kristuš more s svojim navukom i s svojim zgledom. On ne je bio zadovoljen, da je pravo „V potrpljivosti bodeše vaše düše rešili,“ nego delio tüdi je lačnoj sirotih krüh, betežnoj zdravje, preganjanj pravico. Potrpljivost glasiti i netiti vüpanje, ka nam Bog v nebi vse plača, je lepo, potrebno i dužno delo po Kristušovej za povedi — a ne zadosta. Nasledüvati moremo tüdi njega v njegovoj peldi: „Kak sem jaz delao i vi delajte.“ Krščansko delo i ravnanje spraviti pa nači nemogoče, kak če se zberemo v krščanska društva i volimo poslance, ki do napunjeni z Kristušovim dühom. Tü pa tam siroti pomagati i pravico zagovarjati je hvale vredno, a nikak je ne ešče zmaga pravice. Pravica v orsagi te zmaga, kda je vlada napunjena z Kristušovim dühom, gda se lada po pravici tistoj, štero je Kristuš noso v svojem srci. To je pot za rešenje sveta.

Kakše ravnanje vidimo dnesden v orsagi? Bankir palače zida — má z koj (pa li ne z dobre vole. O. V.) siromak pa s kase jemlje, ka dačo plača. — Siromak od soli, od grünta i ešče od toga haska plača dačo, ka-

pitalist pa skrije svoje milijone, ka dača ne more do njih. Ti od motike plačaš carino ali od zrnja, štero si z krvavimi žüli spravo v tujini, kapitalist nepotrebne tak zvane luksusne reči brez carine vozi prek tiste meje domo, prek štere se brez carine vešetokrat vozila tvoja pšenica v tüji orsag iz šteroga nesmeš ti svoje krvavo zaslužene.

Ti trošiš, moreš zato kupiti, juša pa nemaš pri ceni, določijo ti jo kak ti jo ščejo. I če si tak srečen, ka smeš kaj odati, pa nemaš juša cene napraviti, napravijo ti jo páli drugi. Odkod te socialne boleznj? Ar se vlade ne držijo Kristušovih pravic, ka bi siromaki tüdi tisto voščile, ka sebi želejo. Glejte naša stranka je zahtevala zdaj v Belgradi, naj mate, vi ki trošite, ki morete kupüvati drva, vogelje, obleko, obüteo, sol itd. pravo pri določenji cen. Ne je totj sprejeti té predlog, a pokazali smo sveti, ka mammo srce za pravico i bomo jo tak dugo zagovarjali, dokeč ne zmaga.

— V Belgradi globoko spijo. Trebe je dregati i glasno büditi. A eden glas je preslab za to. Vnogi, vsi moremo kričati tam i naznanjati svoje žele, te kaj dosegnemo. I ka želemo mi za naš kraj?

Odločbe :

1) Sobočka gimnazija se ne sme zapreti, kak se namerava. Mi smo siromaki, ne mammo niti prometnih zvez (železnic), siromaškejšin nam je zato ne mogoče svoje decé dati vüvčiti. V Soboti nam najfalej pride. Za Prekmurje je edna gimnazija neobhodno potrebna, nikak sta pa ne potrebni dve meščanskivi šoli. Edna, sobočka, naj mesto prepüsti gimnaziji.

2) Protesteramo proti krivici, ka naši siromaški delavci morajo carino plačati od *svojega zrnja*, štero so si z teškim delom spravili v tujini, da nahranijo i oblečejo svoje siromaške familije.

3) Zahtevamo, naj se carina na živino, svinje, perotnino celo odpüsti v toj velikoj süši, po njej pa v velikoj meri zniža.

4) Zahtevamo, da smemo na navadna mesečna i druga sejmja prek meje goniti svojo živino i svinje brez carine. Carino pa plačamo, če te odamo. Kontrolji oblasti se radovoljno podvržemo i že naprej odklonimo vsako sumnjo za tihotapsvo (švercanje).

5) Zahtevamo autonomijo Slovenije i zastopstvo Prekmurja z ednim našim domačinom pri deželnoj vladi, Prekmurje pa naj bo okrožje ali županija v toj autonomnoj Sloveniji z svojim županijskim zborom (megyegyülés.)

6) Izjavljamo se vsi, ka v naših šolah se mora verski navuk včiti i prepovemo že zanaprej vsaki posküš,

da bi što nas ali deco našo napelavo, naj ne želemo v naših šolah verskoga navuka i verske vzgoje.

7) Zahtevamo otvoritev železnice i hitro zgraditev nove.

8) Zahtevamo okrožno sodišče v M. Soboto ali konci uradne dneve, dokeč se sem ne preseli.

9) Zahtevamo, da se dovoli žganje na lückih žganjarijah kak doz-daj, ar siromaki si ne morejo kotla küpiti, tüdi ne k sebi spraviti.

I kak pridemo mi, da se posluh-nejo naše prošnje? Lejko z orožjom? Bog ne daj kaj takšega samo misliti. Mi ščemo pravna pota. Po poti prav-de, postave bomo prosili, zahtevali ka nam na srci leži, mi, ki smo tü i vsikdar več naših ljudih katoličanskih i evangeličanskih, pač celoga Prek-murja vsi ljudje. — Celo Prekmurje je krščanskoga mišljenja — celo Prek-murje trpi krivico — celo bo se zato zbralo, da zmaga v njem Kristušove pravice, v naš tabor, tabor krščanske politike, v stranko slovenske ljudske stranke ali kmečke zveze.

Po lepom govori so naš poslanec posluhnoči ešče vnoge žele svojih volilcov i meli do vsakoga milo reč i pomoč.

Té določbe pa bodo v Belgradi prekdali potom ka je podpišejo vsi zavüpniki naše stranke v celom Prek-murji.

Glasi.

Shodi 25-ga v nedelo po ra-noj meši je shod naše krščanske stranke, kmečke zveze ali slovenske ljudske stranke v Soboti v Dittrichovoj dvorani v Kinemotografi (mozi). Povabijo se vsi naši verni somiš-ljeniki evangeličanci i katoličanci na spravišče. Ar se mogoče spravišče ne bo moglo do velike meše skončati, opominamo vse katoličance, naj ráno sv. mešo poslušajo, ki ščejo pri spravišči nazoči biti. Po shodi do pa šli k predgi, ka bože službe ne zamü-dijo. Za Soboto nastavimo ob toj priliki tüdi „kmečke zvezo.“ *Te den predpoldnom po božoj službi je shod tüdi v Martjancih. Če bi te den boža služba za volo blagoslav-ljanja zvonov v Tešanovch bila, de spravišče tü obdržano.* Evangeličanci i katoličanci pridite. Tü se tüdi ustanovi kmečka zveza. Ki šče da bi zmagale Kristušove pravice, more podpirati krščansko politiko. Ki šče pšenico žeti, ne sme kokoja sejati. Zato vsi v krščansko stranko, ki ščete žeti pšenico Kristušovih pravic.

Dnes 18. septembra je v Črensovcih shod pri Cigan Ivani posestniki blüzi uredništva Novin. Posestniki že naprej srčna hvala za prostore.

Na tišinski shod, 11. Sept. naš g. poslanec neso mogli iti, ar so tisti tjedem zbetažali na griži i prehlajenji. Nadomestijo drugikrat obečano spravišče.

Beltiaci. Podpisani izjavljam, da obžalüjem, ka sem zbantüvao Ščap Ano i se zahvalim, da je odstopila od sodbe **Glavač Ivan.**

Svedoki:

Škafar Jožef, Zver Karol.

Zaročitev. Marija Brünner, hči dr. Jožefa Brünnera zdravnika v Dl. Lendavi i Jožef Kočar dr. zaročena.

D. Lendava. Dne 9. sept. po noči so vrdli nekši nepoznani tol-vaje v občinsko kancelarijo i tam odnet odnesli malo kaso z penezi vred. S kasov so šli na železniško progo, kje so jo tečas kukli od šinje, dokeč se ne odprla. V kazeti je bilo približno 3000 K. Lastnik tej penez je bio g. Jožef Ošlay, občinski tajnik. Spotreto kaso so lüčili v potok. Na drugi den so jo tam najšli, potrdila so bila vse razlüčana. V pisarno so prišli z klüčom, dobro so mogli teda poznati razmere, kasa je bila v enom ormari zaklenjena. Storitci se sledijo.

Tolvajija. Preminoči tjedem so na Kobilji odnesli kmeti Franci Čaki do 3000 K. penez. Penezi so bili v hiši sranjeni pod posteljev i da so vsi domači odšli na njive, je vzeo nikak klüč, za šteroga je dobro mogao znati, kama ga sranjüjejo domači, stanovanje odkleno i peneze odnesao. Tovaj je mogao biti domači.

Kommunistični učitelje. Z vogrskoga prek se je zvedlo, ka je Černi Viktor, učiteo pri sv. Jürji na Vogrskom zgübo učiteljsko službo, ar je bio kommunist. Naš domači liberalni list Prek. Glasnik zato brsne v verske šole, ka so te krive, ka je kommunist prišo za učitelja. Naj se nikomi krivica ne godi, pojasnimo stvar. Černi je z D. Sinika prišo prek k Sv. Jürji. Na D. Siniki je kak vogrski učiteo vleko od zdajšnje vogrske vlade tak redno plačo kak vsaki drugi učiteo. Kak rednoga učitelja ga je zato zebrao šolski stolec pri Sv. Jürji i ga kak takšega tüdi pri-poračao za odobritev okrajni šolski svet v Ljubljani. Černi je prineso redna svedočanstva, niti sence kakše protizakonitosti pri njem nese najšlo. Ka ga je potem, ka je postao slo-venski učiteo vogrski sod brez njega, brez njegovoga zaslüšanja obsodo, nikomi ne da prava, da bi té sod za pravičen meo. To pa tem bole, ar nešteti ešče dnesden trpijo po vo-

grskih vozah kak boljševiki, šteri niti znali neso ka je boljševizem, a kri-vično so je tožili i na edno ovadbo taki zapriti. Pitajte samo g. Kleki Jo-žefa dolenskoga g plivanoša, ki so z temi nedužnimi žrtvami bili v zapori, oni Vam povejo, kakše krivice se godijo nedužnim na rovaš boljševikov. Nadale ne smemo pozabiti, ka ne je Černi jedini, če je bio zaistino boljše-viškoga mišljenja, nego poleg njega keliko včijo še v Prekmurji, ki so se od njega bolje eksponerali. Ča se ednomi odpüsti krivica, ar se pobol-šao, se more tüdi Černiji, ki se je od drugih še bole pobolšao. Z tem pa ešče nikak ne trdimo, da je Černi boljševik bio, to je ešče ne doka-zano. Obsodba na Vogrskom nema absolutne veljave, posebno če pre-mislimo, za kakše reši se vöpovejo. Pred kratkim se je neki madjarski učiteo v etakšo formo zgučao: ve grofi tüdi nedo na veke ladali. I znate kakšo kaštigo je dobo za te reči? Zgübo je učiteljsko službo, pa bio dober, miren človek i učiteo. Po toj zadnoj obsodbi bi prišli do toga zaključka, ka bi vogrske pravde zaprle v Prekmurji ne samo skoro vse učitele, ki so z preka prišli sem poleg neštarih domačinov, nego celo agrarno reformo i vse liberalce. — Med kommunistom i kommunistom je veliki razloček, dobro razločüjmo, ka nikomi krivice ne napravimo.

Vsem županom sobočkoga okraja damo na znanje, naj se sept. 25. v Soboti v Dittrichovoj dvorani ob poldevetoj vöri zbe-rejo. Spuni se te njihova žela. Nastavi se županska zveza za Gornje Prekmurje.

V Črensovcih je živinsko senje septembra 19. v pondelek.

Invalidom i vojnim dovicam na znanje. Iz lendavskoga okraja kakti z beltinske, bogojanske, dobrovničke, dolnjelendavske, törjanske i črensovske fare invalidi i vojne do-vice naj pošljejo sept. 19. v pon-delek v Črensovce iz vsake vési ednoga svojega zastopnika. Tü naj bode predpoldnom ob desetih pri uredništvu Novin. Té zastopnik naj prinesé zapisano vse tiste invalide, i dovice, ki ne dobijo penzije. Ne trebe zato vsem se hoditi, nego vsake vesi invalidi i dovice si zvolijo ednoga zastopnika, ki prek da njihove žele. — Sept. 20. v tork predpoldnevom ob devetih naj se z Goričkoga javijo v Križovcih pri cerkvi evangeličanskoi. Te den zaodvečara ob treh pa v Soboti pri Dobrai. — Sept. 21. v sredo naj se predpoldnom ob devetih zglasijo zastopniki in-validov i dovic i ešče ostalih gornjih krajev na Cankovi.

Kniga „Prekmurje“ spisali jo dr. Slavič, profesor vseučelišča, se dobi v Črensovcih pri Kocet Ivani trgovci za 20 K.

Tajništvo protikršćanske demokratske stranke (J. D. S.) je v Soboti prevzel trgovec Brumen poleg katoličanske cerkve.

Vsaki se naj pravočasno poskrbi z zimskim blagom, ar se cene blagi bodo sledkar gotovo zvišale. V znani trgovini Sršenovoj v Lotmerki so páli dobili velike vnožine zimskoga blaga posebno moških i ženskih štofov po celo zmernih cenah. Što šče sebi dobro, naj ide v Lotmerk k Sršeni kúpivat.

Opozarjamo rezervne oficirje, ki spadajo pod mariborski vojni okrug, da se morajo čimprej pismeno prijaviti komandi mesta v Mariboru. Prijava mora obsegati: a) čin, b) ime in priimek, c) poklic in e) stanovanje. Odredbe glede prijave rez. oficirjev pri svojih pristojnih vojnih okrugih ostanejo tudi naprej veljavne.

Ob priliki našega preseljevanja iz D. Lendave vsem poznancom i priatelom, od šteri smo se za voljo kratkoga časa ne mogli posloviti, tem potom rečemo prisrčni z „Bogom.“ I prosimo, naj nas obdržijo ešče na dalje v spomini.

Halász Franc i družina.

Bucsuzó. Alsólendvától való távezásunk alkalmából ez uton mondunk „Istenhozzádot“ mindazon jóbarátoknak és ismerősöknek, akiktől az idő rövidsége miatt személyesen el nem bucsuzhattunk. S egyuttal kérjük, tartsanak továbbra is jóemlékezetükben.

Halász Ferenc és családja.

Na podlagi ukaza. Gospoda Ministra i Mornarice F. DJS. broj 45215. z dne 26. avgusta t. l. se pozivljajo vsi rezervni oficirji bivše avstro-ogrske ter črnogorske armade, kateri so že sprejeti v skupno armado Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, kakor tudi oni, kateri so prej v srbski vojski služili, in kateri imajo svoja stalna bivališča v območju okrajnih glavarstev Maribor, Ptuj, Ljutomer in Konjice ter sodni okraj D. Lendava, v svrhu polaganja ustmene in pismene prisege za 18. septembra 1921. na jednodnevno vežbo v vojski k komandi Mariborskog vojnog okruga v Maribor. Prisega se vrši točno ob 8 uri v II. artilerijski podoficirski šoli v Mariboru. Vsak naj prinese sboj svoj pečat, vosek, eno celo polo papirja in peresnik.

Dom i svet.

V Belgradi politično delo počiva. Ministerski predsednik Pašič, se je odpelao v Pariz, da poroča našemi kralji Aleksandri, šteri se ešče itak v Parizi državle, od dogodkov najnovej-

ših časov, da Pečuh i Baranjo so naše čete mirno brez vsakoga incidenta spraznile. Trije ministri so bili na velkom ljubljanskem senji, štero je trpelo od 2. sept. pa do 12. Samo minister Pribičević je ostao v Belgradi, do straži ministersko poslopje. Ministerski sej tudi ne bo dotečas, ka ministri vküper pridejo. Narodna skupščina ta oktobra zadnje dni bo vküper pozvana, te se preselijo naši poslanci zopet v Belgrad. — G. Stojan Protič za kratek čas bo začeo svojo politično akcijo. Protič je velki priateo Slovincov i Hrvatov, zdaj se par tjednov zdržavao na Hrvatskom i Slovenskom i meo pogovarjanje z našimi glavnimi politikami. 15. oktobra de začeo izdavatí novi svoj list „Preporod“ ali „Osvit“.

Austrija. Austrijsko vojaštvo je zasedo prvi del Zapadne Vogrske (Nyugat-Magyarország), dale pa ne vüpajo, ar se tom nahaja ešče vogrsko vojaštvo. Nemiri so velki vsepovsod. Ljudstvo proti stoji austrijskim vojakom i nešče biti pod Austrijo. Na več mestih je prišlo do krvavoga boja med vojaštvom i vstaši. Več oseb je bilo ranjeni ali zgrabljeni. Austrijsko vojaštvo je odegno plebanoša iz Királyfalve, Horvatha, šteroga so pa izpustili za 16 austrijski vojakov, štere so Vogri zgrabili. V Dunajsko Novo mesto (Bécs-Ujhely) je prišlo dosta talijanski vojakov. Či bi se Vogri proti postavljali i nebi šтели z mirnim potom izprazniti celo Zapadno Vogrsko, kak je to mirovna konferenca določila, te antantine čete zasedejo te del Vogrske i ostanejo tam dokeč se razmere ne pobogšajo. Držale do gori red i mér. Kak Nemški listi pišejo, je italijanska vlada včinita oster stopaj v Budapešti, da pripravi vogrsko vlado na to, do more gor nehati pri meji z svejimi vojaškimi napadi.

Francija. Danešnja francoska Briandova vlada bo odstopila. Nameravajo na novo preosnovati celi ministerski kabinet, finančni minister tudi bo novi.

V Albaniji je na dnevnem redi dnes pitanje albanskoga

prestola (trona) Za prestol sta dva kandidata knez Wied, ki je že bio enkrat v Albaniji i sin pokojnoga Abdul Hamida. Wied herceg je zdaj na Tirolskom. V Albaniji pa dela tudi eden močen párt, šteri šče, da bi se Albanija zdržila ali z Jugoslavijov, ali pa z Grčijov.

K odaji skoro novi americkanski gramofon

z 90 najnovejšimi slov.-hrv.-magyars.-i nemškimi notami. Kje, povej Uredništvo.

Najvékšo izbiro vsakovrstnoga blaga za moške i ženske po najnižjih cenah ma vsikdar Franc Seršen v Lotmerki.

Iz amerike nazáj prišlim ljudim!

Odá se v Sebeborci i lepi falat grünta v ednom faláti, okoli 13 plügov. Blüzi telko drv se na funduši najde, ka se za edno hrambo cigel zažgé. Pitanje pri

Vogler Károlyi

Cankova.

Naznanilo. Naznanjam c. občinstvi D. Lendave, da z dne 17. sept. odprem zimsko kopališče. Kopališče je odpreto vsaki pétek i soboto. Sprejmem tudi vsakovrstna kleparska (bádogos) dela. Spoštovanjom Šipoš, klepar in lastnik kopališča.

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava.